

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1464/2025
16.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Радосављевића, због кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 3. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Стојановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 4К. 67/24 од 04.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1. 372/25 од 09.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Радосављевића, адвоката Владимира Стојановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 4К. 67/24 од 04.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1. 372/25 од 09.07.2025. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу 4К. 67/24 од 04.03.2025. године, окривљени Горан Радосављевић, оглашен је кривим да је извршио кривично дело трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 3. и 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 10 година, у коју се урачунава време проведено у притвору од 01.12.2023. године па надаље и према истом је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, с тим што се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде, док су старатељи малолетних оштећених упућени да имовинскоправни захтев оставаре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1. 372/25 од 09.07.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужилаштва у Шапцу и браниоца окривљеног Горана Радосављевића, адвоката Владимира Стојановића и пресуда Вишег суда у Шапцу 4К. 67/24 од 04.03.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног адвокат Владимир Стојановић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи, тако да радњу окривљеног правно квалификује као кривично дело запуштање и злостављање малолетног лица из члана 193. став 2. Кривичног законика и за то дело му изрекне казну у складу са законом.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су нижестепени судови на утврђено чињенично стање погрешно применили Кривични закон када су нашли да је окривљени предузетим радњама извршио кривично дело трговина људима из члана 388. Кривичног законика, уместо кривичног дела запуштање и злостављање малолетног лица из члана 193. Кривичног законика, а којим наводима у захтеву бранилац суштински указује на учињену повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 388. став 1. КЗ прописано је да кривично дело трговина људима чини онај ко силом или претњом, довођењем у заблуду или одржавањем у заблуди, злоупотребом овлашћења, поверења, односа зависности, тешких прилика другог, задржавањем личних исправа или давањем или примањем новца или друге користи, врбује, превози, пребацује, предаје, продаје, купује, посредује у продаји, сакрива или држи друго лице, а у циљу експлоатације његовог рада, принудног рада, вршења кривичних дела, проституције или друге врсте сексуалне експлоатације, просјачења, употребе у порнографске сврхе, успостављања ропског или њему сличног односа, ради одузимања органа или дела тела или ради коришћења у оружаним сукобима, док је ставом 3. истог члана прописано да ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном лицу учинилац ће се казнити затвором најмање пет година. Ставом 6. истог члана прописано је да ко се бави вршењем кривичног дела из ст. 1. до 3. овог члана или је дело извршено од стране групе, казниће се затвором најмање пет година.

Наиме, према чињеничном опису радње извршења дате у изреци првостепене пресуде, где је окривљени оглашен кривим што се у време и на месту описаном у

изреци пресуде „у стању битно смањене способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела чије је извршење хтео и свестан да је његово дело забрањено, бавио извршењем кривичног дела трговине људима из члана 388. став 3. у вези става 1. КЗ, тако што је злоупотребом овлашћења, односно зависности и поверења, тешких породичних и материјалних прилика, а затим претњом и употребом силе, врбовао малолетне оштећење у циљу њихове експлоатације просјачењем тако што је наговарао, а потом упућивао своју децу малолетне оштећене... да просе на прометним локацијама... при чему су деца просила све док окривљеног не добију одобрење да могу да се врате кући, а новац стечен прошњом су били у обавези да предају окривљеном, при чему је организован превоз до места где ће просити... у том циљу у истом временском периоду, АА и ББ, а касније и ВВ који су у претходном периоду били експлоатисани кроз принуду на просјачење од стране окривљеног користећи однос зависности, поверења и тешких материјалних и породичних прилика, врбовао да учествују у извршењу описаног кривичног дела трговина људима из члана 388. КЗ и радње експлоатације малолетних оштећених, па је од њих захтевао да обилазе локације где деца просе и надгледају их, а да АА од малолетних оштећених узима испрошени новац и односи окривљеном, што је она и чинила“.

Дакле, у наведеним радњама окривљеног Горана Радосављевића стичу се сва битна обележја предметног кривичног дела из члана 388. став 6. у вези става 3. у вези става 1. КЗ, с обзиром да се окривљени бавио вршењем описаних радњи у изреци пресуде („у току 2023. године све до септембра 2023. године“), злоупотребом поверења малолетних оштећених, исте превозио у циљу просјачења, све на начин описан у изреци првостепене пресуде, чиме се у његовим радњама стичу сва битна обележја предметног кривичног дела, како објективна, која се односе на саму радњу извршења окривљеног, тако и субјективна, која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, које представљају законска обележја кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 3. у вези става 1. КЗ.

Сходно томе, није дошло до погрешне примене закона јер изрека садржи све елементе кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. Уједно, Врховни суд указује да се радња „врбовање“, коју бранилац посебно апострофира и образлаже у поднетом захтеву за заштиту законитости, у конкретном случају односи на АА, ББ и ВВ који нису малолетна деца окривљеног. Самим тим, овај суд налази да су супротни наводи браниоца изнети у поднетом захтеву за заштиту законитости да се у радњама окривљеног стичу битна обележја кривичног дела из члана 193. став 2. КЗ, оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је у смислу одредбе члана 491. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић